

Yağmur Damlası

– Gürcan Onat · 05 Eylül 2011

Bulutundan kopan yağmur damlası heyecan ile yeryüzüne inmeye başlar. Cisme bürünmüştür, dünya hayatını yaşamaya gelmektedir. Aşağı doğru süzülürken; kendisini nasıl bir maceranın beklediğinden habersiz, o sadece muhteşem güzelliği seyretmektedir.

Milyonlarca hemcinsi gibi imtihan âlemindeki seyri sülukuna başlamıştır.

Aslında vazifesi bellidir; bir akarsuya dâhil olacak, onunla beraber denize ulaşacak, orada hizmet süresini tamamlayınca, emanet verilen cismini terk edip, buhar olarak asli vatanına, bulutuna kavuşacaktır.

Bu kadar basit ve kolay görünen görev; iş icraata konulunca o kadar basit ve kolay geçmemektedir.

Dünya hayatı heva ve heves sahibi olanlar için ve bir de şeytanın süflemelerine kulak verenler için çok cazibedar ve aldatıcı olabilmektedir.

Yağmur damlaları dünyaya yaklaştıkça, dünyanın zevk ve güzelliklerini temaşa etmeye başladıkça içlerindeki nefsanî kıpırtılar da başlamıştır. Kimi yemyeşil ormanları görünce dayanamamış dalmış ağaçların arasına, kimi uzayıp giden çöl kumlarını bir şey sanmış bırakıvermiş kendini ortasına, kimi canlı, hareketli şehir hayatı içinde kaybolmuş, kimi köyde tarla başında. Bazılarını bin bir çeşit canavarlar daha havadayken kapmış. E, kanalizasyon çukuruna da düşenler oluvermiş tabii ki!

Vazifesini tamamlayanlar olmamış mı?

Olmaz mı? Olmuş elbette. Onlardan her biri meşrebine göre bir akarsu buluvermiş.

Kimi Fırat, kimi Dicle,

Kızılırmak, Yeşilirmak...

Böylece koskoca nehir haline gelivermiş o küçücük damlacıklar.

Gürül gürül akmaya başlamışlar hedefe doğru...

Hele ki Sakarya; Türk tarihi yüklenmiş onun omuzlarına...

Kim durabilir önünde.

Yara yara gider engelleri.

Bazen coşar, çağlayanlar olur, bazen durulur sessizce süzülür.

Hedefine kilitlenmiş sadece seyrine bakar.

Ne iblis, ne nefis,

Ne de heva ve heves,

Yaklaşamaz yanına masiva,

Çekemez onu içine.

Nehirlerine karışabilen damlalar maksutlarına da kavuşmuşlar.

Er ya da geç.

Denizlerine kavuşunca, tamamen yok olmuşlar,

Derya haline gelmişler.

Sonra yaktıkça güneş cisimlerinden sıyrılıp, buhar olup uçmuşlar.

Muhammed (s.a.) okyanusuna kavuşanlar ise öyle bir yanmışlar ki; değil buhar olup uçmak, uçanlar onlara hayran olmuş.